

AUST-AGDER KULTURHISTORISKE SENTER

Kulturdepartementet
Postboks 8030 Dep.
0030 OSLO

Vår dato: 14.01.2011
Vår ref.: 2011/36-1/
Saksbeh.: Berit Stie
Tlf.:
Deres ref.:

Brevet sendes bare som e-post

HØRINGSUTTALELSE – ENDRING I ARKIVFORSKRIFTEN

Vi viser til Kulturdepartementets høringsrunde vedrørende endringer i forskrift om offentlige arkiv (arkivforskriften) §§ 2-6 og 3-2 med nedenstående endringer.

1. Endringsforslag til § 2-6 innebærer tillegget: *”Dokument i saker om innsyn treng ikkje registrerast, med mindre dei gjeld eller inneheld ei nærmare grunngjeving eller ein klage.”* og
2. Endringsforslaget til § 3-2 innebærer tillegget: *”Tekstmeldingar på mobiletelefon og liknande kan derimot behandlast på same måte som telefonsamtalar, jf. forvaltningslova § 11 d andre ledd og alminnelege forvaltningsrettslege reglar.”*

Aust-Agder kulturhistoriske senter IKS er medlem av LLP, Landslaget for lokal og privatarkiv. Vi slutter oss til høringsuttalelse gitt av LLP (vedlagt).

Særlig viktig er presiseringen i pkt. 2 om at det ikke er mediet, men innholdet (sakstilknytningen) i dokumentet som bestemmer om det skal journalføres og arkiveres.

Med hilsen

Kjell-Olav Masdalen
Direktør

Berit Stie
Leder arkivavdelingen

HØRINGSUTTALELSE – ENDRING I ARKIVFORSKRIFTEN

Vi viser til Kulturdepartementets høringsbrev, datert 22. oktober, vedrørende endringer i forskrift om offentlege arkiv (arkivforskriften) §§ 2-6 og 3-2 med nedenstående endringer.

1. Endringsforslag til § 2-6 innebærer tillegget: *”Dokument i saker om innsyn treng ikkje registrerast, med mindre dei gjeld eller inneheld ei nærmare grunngjeving eller ein klage.”*

LLP mener:

Dokumenter i saker om innsyn er å anse som saksdokument med verdi som dokumentasjon for organet. Dokumentasjonsverdien strekker seg i tillegg ut over forvaltningens eget behov. Allmennhetens rett til innsyn i forvaltningens saksdokumenter er et viktig demokratisk prinsipp. En logisk følge av dette er at det også vil være av offentlighetsinteresse å kunne etterprøve forvaltningens praktisering av Offentleglova. Å frafalle journalføringsplikten vil til dels alene, og særlig sammenholdt med Riksarkivarens kassasjonsvedtak av 11. desember 2009, klart være til hinder for samfunnets mulighet til å foreta slik kontroll. Endringen representerer således en uthuling av både arkivlovens og offentlighetslovens intensjoner.

Departementet argumenterer i sitt høringsnotat blant annet med at innsynssaker representerer såkalt ”standardisert massebehandling” av likeartede saker, og at journalføringsplikten vil føre til en god del ekstraarbeid. LLP ser med bekymring på de samfunnsmessige konsekvensene som vil oppstå dersom dette anses å være et valid argument for å innføre forskriftsendringer som reduserer betydningen av arkivloven – særlig §§ 1 og 6, og offentlighetsloven – særlig § 1

I en tid der de fleste forvaltningsorganer går over fra papirbasert til fullelektronisk arkiv framstår departementets forslag om å fjerne journalføringsplikten - kombinert med å beholde arkivplikten, som merkelig. Det er, som formodentlig kjent, ikke anledning til å arkivere dokumenter i et elektronisk arkiv, uten journalføring. Dette betyr at departementets forslag inviterer til et sideordnet papirbasert arkiv som skal ordnes, vedlikeholdes og sikres i tillegg til organets ordinære elektroniske arkiv.

Konklusjon:

LLP fraråder på ovennevnt grunnlag den foreslåtte endringen i arkivforskriftens § 2-6.

2. Endringsforslaget til § 3-2 innebærer tillegget: *”Tekstmeldingar på mobiletelefon og liknande kan derimot behandlast på same måte som telefonsamtalar, jf. forvaltningslova § 11 d andre ledd og alminnelege forvaltningsrettslege reglar.”*

LLP mener:

Arkivlovens § 2, litra a, definerer et teknologinøytralt dokumentbegrep slik: *”dokument: ei logisk avgrensa informasjonsmengd som er lagra på eit medium for seinare lesing, lyding, framsyning eller overføring”*

Det er vanskelig å se på hvilket grunnlag tekstmeldinger på mobiltelefon og lignende ikke skal måtte tolkes som et dokument etter denne definisjonen. Sammenlikningen med telefonsamtaler synes derfor ikke relevant. Det er innholdet i et dokument som bestemmer om

dokumentet skal journalføres og arkiveres – ikke hvilket medium det er produsert eller lagret på.

Igjen er det viktig å se på intensjonene bak arkivloven og offentlighetsloven. Det er liten tvil om at den teknologiske utviklingen går i retning av at vi får et økende antall måter å kommunisere på. Dette gjelder både internt, mellom ulike forvaltningsorganer og mellom forvaltningsorganene og andre samfunnsaktører. For å kunne oppfylle formålet med, og intensjonene bak arkivloven og offentlighetsloven, er det etter LLPs mening svært uheldig å gjøre forskriftsendringer som undergraver dokumentdefinisjonen i gjeldende lovverk.

LLP mener den foreslåtte endringen i arkivforskriftens § 3-2 vil føre til økt fare for dokumentasjonstap, og samtidig vanskeliggjøre forsøk på å etterprøve forvaltningens virksomhet.

Konklusjon:

LLP fraråder på ovennevnt grunnlag den foreslåtte endringen i arkivforskriftens § 3-2.